

ADAM B. BARTOŠ, NÁRODNÍ DEMOKRACIE: JSME VE VÁLCE, ALE I VE VÁLCE EXISTUJE NADĚJE, ŽE ZVÍTĚZÍME. JSME S VÁMI, BUĎTE S NÁMI!

- CZ24 News | 16. března 2021

ČESKO: Mohl bych dnes psát o tom, jak pokračuje fašizace české společnosti pod covidovým terorem vlády a opozice. Mohl bych psát o tom, jak (dokonce už i městská) policie brutálně zasahuje proti lidem, kteří si na okamžik odloží respirátor. Mohl bych psát o tom, jak další statistická data za uplynulý měsíc navýšila počet mrtvých „na lockdown“, jak jsem se o tom už několikrát zmiňoval a jak aktuálně píše můj kolega Jan Zeman [zde](#). Mohl bych psát o tom, jak zoufalství vede lidi k tomu, že se chodí demonstrativně zastřelit před ministerstvo hrůzy (ministerstvo zdravotnictví). Mohl bych psát o tom, jak brutálně policie rozehnala demonstraci pana Volného (velmi mi to připomnělo naši rozehnanou demonstraci proti migraci z března 2016 a mé zatčení a následné odsouzení). Mohl bych psát o tom, jak se premiér jezdí radit do Izraele, jak to vše ještě více zpřísnit, jak nás ještě více terorizovat. Mohl bych o tom psát a budu o tom psát, protože každý další den přináší hrozné informace, další zákazy, další tragické lidské příběhy. Ale dnes budu psát o něčem jiném. Protože je potřeba přestat si naříkat, zoufat a stěžovat si. Je potřeba začít konat.

Možná jste si všimli, že i když je Andrej Babiš lepší než opozice, je dost hrozný na to, aby nám dále vládl. Možná jste si všimli, že i když se opozice tváří, že je lepší než Andrej Babiš, proti covidovému teroru nedělá nic – jen vytýká vládě, že terorizuje málo. Podle opozice by se mělo více a rychleji testovat, více a rychleji trasovat, více a rychleji očkovat, což znamená více a rychleji značkovat lidi a

více a rychleji dělit národ na neočkované, kteří nebudou mít žádné výhody a téměř žádná práva a budou žít jako lidé druhé kategorie a na lidi, kteří se nechají očkovat, ale rovněž nebudou mít žádné výhody a budou žít podobně jako lidé, kteří se očkovat nenechají. Očkování jim respirátor neodloží, očkování jim práci nevrátí apod. I o tom jsem už psal. Možná jste si všimli, že opozice se s vládou domluvila na Pandemickém zákoně, který covid nevyřeší, ale zato perfektně vyřeší to, o co jde především – ustavit covidový teror na věčné časy, sebrat nám svobody, zahnat nás do kouta a zničit nás. Současná vláda i opozice, která by měla podle prefabrikovaných průzkumů vládu vyměnit, s námi pouze hraje divadlo. Mám-li to ještě zjednodušit – Babišova vláda nás už rok terorizuje, ale Ivan Bartoš v pozici premiéra nás bude terorizovat ještě více, rychleji a brutálněji. Proč si to myslím, o tom klidně v některém z mých dalších nedělníků. To ale neznamená volit menší zlo a nechat u vlády Babiše, který nás terorizuje možná pomaleji, ale dostatečně na to, aby nesl odpovědnost za své jednání. Tím nemyslím jen demisi a změnu vlády, ale i vyšetřování a následný soudní proces s těmi, kteří se na tomto ohromném podvodu podíleli a podílejí. Ale o tom někdy příště...

Dobrá zpráva je, že ve volbách, které nás čekají na podzim, nemusíme volit mezi Babišem a dredatým Bartošem. Nemusíme volit mezi menším a větším zlem. O voličské hlasy se bude ucházet mnoho stran. Některé z nich si na opozici nehrají, některé z nich to šílenství skutečně chtějí ukončit, některé skutečně mají v programu zastavení covidového teroru za každou cenu.

Pojďme se krátce podívat na to, zda existuje alternativa k vládním či parlamentně-opozičním stranám. Budu ve svých soudech příkrý, možná tím někoho urazím či pohorším, ale je to daň za stručnost. Ve svých dalších nedělnících se mohu k jednotlivým příkladům vrátit a více je vysvětlit.

SPD si hraje na vlasteneckou stranu, dokonce se tváří, že je jediná vlastenecká strana a vydírá ostatní neparlamentní strany, že pokud jí neustoupí a nepodpoří ji, pokud se dokonce opováží proti ní kandidovat, vlasteneckou scénu poškozují. Nic není vzdálenějšího pravdě, protože SPD nemá s vlasteneckým, pronárodním programem, či chcete-li, programem pro lidi, nic společného. Je to podvod na voliče a za tento názor se nehodlám nikomu omlouvat a dokonce ho nehodlám ani vysvětlovat a dokazovat, protože každý přemýšlivější člověk to vidí sám. Chceme-li změnu, musíme se poohlédnout někde jinde.

Trikolóra má několik problémů, které jen načrtnu a někdy v budoucnu se k nim vrátím. Má své limity, které už sama poznala (neuspokojivé výsledky). To máme i my, Národní demokracie, ale za námi nestojí stamiliony peněz na kampaň a provoz strany, a proto si mohou dovolit tento soud vyřknout. Nemáme za sebou Kellnera ani nikoho podobného. Když má někdo za sebou Kellnera a přesto poměrně brzy narazí, je to známkou toho, že je někde problém. Nebudu ten problém pojmenovávat, ale přemýšlivější čtenář jistě na něco přijde. Za další, Klaus ml. se chová jako Okamura, když jde o spolupráci s dalšími stranami. Nikdo mi nemůže vytýkat, že se nesnažím o spolupráci s Klausem mladším, když vím, že o ni nemá zájem, jak jsme se sami přesvědčili. Ano, je pravda, že pro letošní volby se Trikolóra dohodla na spolupráci se Soukromníky a Svobodnými, ale to je ukázka jejího dalšího limitu – je to vlastně snaha oživit starou ODS, se vším dobrým, ale bohužel i se vším špatným. V ekonomickém smyslu je to neoliberalní strana, určená jen pro určitý typ voliče – například pravicově zaměřené podnikatele. Ačkoli to má v názvu, není to hnutí a nejde mu o všechny občany. A pokud si nepospíší, i ti podnikatelé a vůbec celá střední třída zanikne a přestane existovat, protože to, co začal Babiš, dokončí smažka Ivan. Než opustím Trikolóru, musím se zmínit i o prezidentu Klausovi, který s ní je neodmyslitelně spjat. Jeho kritický postoj ke covidovému teroru je správný, ale je to málo. Jen slova a žádné činy, jakkoli to už několikrát proklamoval, že začne jednat a kdesi cosi. Nezačal. Neustále vybízí k odboji či odporu, ale nic konkrétního nedělá (než jen to, že nenosí roušku, ale nás, kteří nenosíme roušku, je vícero). Od něj bychom ale čekali něco víc, protože je to bývalý prezident, člověk s autoritou a veřejně známá osobnost. Navzdory tomu stále na něco vyčkává. Kdybychom na něj čekali, asi bychom se načekali. Teď mne tak napadá, že tady bych to měl více rozvést, ale aby tento můj nedělník nebyl příliš dlouhý, slibuji, že právě tímto tématem bych

mohl pokračovat za týden. Mám k tomu co napsat, protože to sleduji a určitý názor jsem si učinil.

Chceme-li změnu, musíme se tedy porozhlédnout mimo parlament. Nebojte, nebudu se zde vyjadřovat ke každé straně, ale některé zmínit musím.

Protože se před každými volbami vyloupnou „nové strany“, máme tu i letos Přisahu a podobné podvody na voliče. Protože ale Přisaha ústy svého hlavního maňáska řekla, že o vystoupení z EU a NATO vůbec nebude řeč, nebudu zde o Přisaze vůbec řečnit ani já. To je snad jasné...

O snaze Tomáše Vandase, který spoléhá na to, že Okamura vezme jeho lidi na kandidátku, nechci psát posměšně. Rozumím, co ho k tomu vede, ale nemyslím si, že je to dobrý nápad a hlavně, nepodaří se to. Ukazuje to na krizi na vlastenecké scéně, kdy strana, která byla dlouhé roky vlastenecká (a je jí bezesporu i nyní), hledá záchranu u strany, která – jak jsme si řekli výše a jak všichni vidí – vlastenectví neviděla ani z rychlíku. Však také Okamura na Vandasův mail dosud neodpověděl. Možná tudy, pane Vandasi, cesta nevede. Několikrát jsem se Vám veřejně omluvil, takže myslím, že není nutné hledat spojenectví, o které není zájem, ale zkusit obnovit spolupráci se stranami, které jsou Vám programově mnohem bližší. Za sebe říkám, že se jí nebráním a v nějakém svém dalším nedělníku vysvětlím, proč.

K panu Volnému jsem se už vyjádřil před několika týdny. V tuto chvíli se zdá, že jeho boj proti covidovému teroru je upřímný a sympatický. Problém pana Volného je ale minimálně dvojí – podobně jako Okamura (kterému to vyčítá) a podobně jako Klaus mladší – neusiluje o spojení rozbité vlastenecké scény, ale jen o tom hovoří. Prosazuje totiž princip, který ji nikdy nespojí – „spojte se všichni pode mnou.“ Kdyby mu skutečně šlo o to, co říká, nekladl by si podmínky, nevylučoval by některé strany ze spolupráce. Jsme ve válce a ve válce je každý nepřítel mého nepřítele mým přítelem, i když to neznamená, že se máme kdovíjak rádi. Ale politicky spolupracovat nejen můžeme, ale musíme. Možná v tom ale panu Volnému něco brání, nebo spíše někdo. Možná to je Jana Volfová? Možná to je nějaká finanční skupina? O tom bych se také mohl rozepsat, ale ať můj nedělník zase není příliš dlouhý, vrátíme se k tomu někdy příště.

Musím se také vyjádřit ke straně Rozumných Petra Hanniga, protože s jeho stranou jsme absolvovali poslední troje volby a dosáhli jsme spolu nejlepších výsledků z mimoparlamentních vlasteneckých stran. Proto se někdo může ptát, proč – alespoň nyní se to tak jeví – nejdeme spolu. Petra Hanniga si vážím za to, jak se mne zastával a zastává, že se mne nebál a neštítel v době, kdy jsem byl vláčen médií a tahán po soudech a lidsky ho mám rád. Netvrdím, že jsme se politicky rozešli, ale máme velice rozdílný pohled na covidovou pandemii. Petr Hannig hájí pozici vlády, my jsme striktně proti covidovému teroru. Sluší se říci, že Petr Hannig svojí politikou bojuje za ochranu rizikových skupin, což vítám. Ale někdo by měl bojovat i za všechny ostatní skupiny, které jsou covidovým terorem postíženy rovněž. Nakonec se také ukazuje, že covidový teror, který vláda omlouvá výmluvou právě na rizikové skupiny, vlastně nejvíce poškozuje právě je – viz ona úmrtí na lockdown, která se nejvíce týkají starých lidí a kterých je zcela určitě více, než úmrtí na covid. Vidím zde cestu ke spolupráci, kdy bychom si řekli, že Rozumní budou více akcentovat rizikové skupiny a my se zaměříme na uhájení našich svobod. Čili spolupráci se nebráníme, Petr Hannig to ví, jednáme spolu a zde to píší spíše jako vysvětlení pro ty, kteří mohou být naším postojem zmateni.

S kým však Národní demokracie sdílí téměř stoprocentní názor na covidový terorismus, je ale Aliance národních sil (ANS), se kterou nás spojuje i jasný názor na potřebu vystoupení ČR z EU a z NATO a vůbec existuje zde jasný programový průnik. I proto jsme tento týden uzavřeli dohodu o spolupráci, kterou jsme i **veřejně deklarovali** a budeme ji do budoucna konkretizovat.

Takže nyní malá rekapitulace. Vysvětlil jsem, proč nestačí pouhá výměna vlády za parlamentní opozici. Vysvětlil jsem, proč jsme s některými stranami (na které jsme nejčastěji dotazováni či které

nám jsou nejčastěji našimi voliči či sympatizanty doporučovány) dosud nebyli schopni navázat spolupráci a co tomu brání. Vysvětlil jsem, proč pro navázání spolupráce je pro nás nejlepší volbou ANS. A v příštím textu vám vysvětlím, proč Národní demokracie a ANS je a bude nejlepší volbou i pro vás, až budete mít ve svých rukou hlasovací lístky a budete se rozmyšlet, komu to hodit tentokrát. Teď si uvědomuji, že jsem slíbil příští nedělník věnovat prezidentu Klausovi. Bude ale lepší, když vám příště napíšu, proč volit nás, takže změna – příští nedělník o nás, pak o Václavu Klausovi a takto bych to mohl střídat. Jaké máme výhrady k ostatním stranám a jaké mohou být vaše důvody, abyste volili ND a ANS.

Protože ale nemohu napsat vše do jednoho textu, neboť mi už beztak píšete, že jsou mé nedělníky dlouhé, budu to dávkovat. Budu vás trochu napínat. Musím si nechat nějaká překvapení. Své karty budu já a mí kolegové z Národní demokracie a naši kolegové z ANS vykládat na stůl postupně. Ostatně, do voleb je ještě relativně dost času. Tímto textem jsem si chtěl jen připravit půdu pro sdělení, která vám chci říci v příštích týdnech.

Pro tuto chvíli se s Vámi rozloučím jen jednou větou, která by mohla být pointou mého textu a – proč ji vlastně nedat i do názvu?

Jsme ve válce, ale i ve válce existuje naděje, že zvítězíme. Jsme s vámi, budte s námi...

úvodní obrázek převzat z www.cd89.cz

Autor: Adam B. Bartoš

Zdroj:

<https://narodnidemokracie.cz/nedelnik-adama-b-bartose-xxvii-jsme-ve-valce-ale-i-ve-valce-existuje-na-deje-ze-zvitezime-jsme-s-vami-budte-s-nami/>